

Вероніка Бурдейна

Сучасні

принцеси

Бурдейна Вероніка

Сучасні принцеси

Сучасна казка

Для дівчат віком 12-16 років

Редактор А. Іванчук
Перекладач Д. Козерівська
Дизайнер Д. Войтенко

Київ
Войт
2021

УДК 82.111-311.1

Б 90

Бурдейна В.

Б 90 Сучасні принцеси : сучасна казка / В. Бурдейна; за ред. А. Іванчук. --- К. : Войт, 2021. --- 50 с.

ISBN 978-966-8602-34-4

Всі ми звикли бачити принцес у пишних сукнях, кришталевих черевичках, зі злими мачухами та добрими феями під боком. Але ж часи йдуть і все змінюється, навіть життя і побут наших обожнюваних принцес Бель, Аврори, Попелюшки та Білосніжки. Чи можеш ти уявити собі принцесу з гаджетом чи бургером у руках? Чи ти колись могла подумати, що тепер принцеси не стукають до «чарівної шафи» аби обрати нову сукню, а замовляють її в Інстаграм? Та й ходять вони вже не на бал, а на гучну молодіжну вечірку. Вони навіть пересіли зі своїх розкішних карет у таксі та замість званої вечері в компанії місцевої знаті, просто замовляє піцу, коли хоче подивитися нову мелодраму. Тож, нумо разом зазирнемо до світу сучасних принцес, які вже зачекалися тебе та готові поділитися саме з тобою своїми секретами

УДК 82.111-311.1

ISBN 978-966-8602-34-4

© Бурдейна В., 2021

© Войт, 2021

Зміст:

Передмова6

Частина 1

Глава 17

Глава 210

Глава 314

Глава 416

Глава 523

Частина 2

Глава 628

Глава 735

Глава 840

Післямова44

Передмова

Вітаю тебе, юна леді!

Ти навіть не здогадуєшся, як живуть принцеси у сучасному світі та які випробування чекають на них...

Чи можеш ти уявити собі принцесу з гаджетом чи бургером у руках? Чи ти колись могла подумати, що тепер принцеси не стукають до «чарівної шафи», щоб обрати нову сукню, а замовляють її в інстаграмі?.. Та й сукня чи джинси вже не на бал, а на гучну вечірку серед молоді або для походу до кінотеатру з хлопцем! Чи могла ти уявити, що навіть справжня принцеса користується таксі або замовляє піцу, коли хоче подивитися нову мелодраму?

Принцеси також ходять на прогулянки з друзями, катаються на велосипеді та роблять ранкову зарядку за порадою модного блогера з ютубу, навідуються в кафе з подружками на вихідних та роблять селфі!

Але, звісно, принцеси не лише розважаються, а також ходять до школи, як і ти. Вони також роблять домашні завдання, також користуються перекладачем у Google, аби зрозуміти, що мала на увазі вчителька англійської. Саме так! Уявляєш?

Тепер ти вбачаєш більше спільного між тобою та принцесою... Сьогодні кожна з нас — принцеса! І прочитавши записи щоденників Бель, Попелюшки та Білосніжки, ти зрозумієш, що це справжнісінька правда!

Тож, юна леді, запрошую зазирнути до світу сучасних принцес, які готові поділитися з тобою своїми секретами...

Швидше гортай та дізнавайся більше про своїх улюблених принцес!

Частина 1

Глава 1

Найкращі подружки-принцеси — Бель, Попелюшка та Білосніжка мешкають у самому центрі Києва. Вже декілька років вони та за цей час мали багато цікавих та кумедних ситуацій, з якими стикаються і зараз. Ти зможеш уявити себе на місці кожної з них. Але для цього варто прочитати замітки в особистому щоденнику, який ведуть наші героїні.

Кожна з них має власну історію, родину, особисті проблеми та труднощі, які вони подолали і які їм ще належить пройти, щоб стати ще сильнішими. Кожна принцеса має, що розповісти тобі та чим поділитися. Бель, Попелюшка та Білосніжка — це не просто героїні улюблених казок чи мультфільмів. Ці дівчата — твої вірні подружки, які готові ділитися найпотаємнішим.

Звісно, що ти, юна леді, вже знаєш досить багато про наших принцес. А ще більше ти дізнаєшся зі сторінок цієї книги.

Що ж, почнемо знайомство з Білосніжкою.

Білосніжка, незважаючи на свій юний вік, адже їй всього 16 років, уже пройшла немало випробувань. Дівчина залишилась без матері, коли була ще немовлям. Саме від своєї матері вона успадкувала чарівні темні пасма, яскраві червоні вуста та надзвичайно світлу шкіру, за що й отримала своє ім'я.

На її долю випало й нещастя, яке спіткало її невдовзі після смерті матері... Батько Білосніжки одружився з гарною та приємною зовні, але надзвичайно злою та жорстокою жінкою. Вона стала мачухою маленької Білосніжки.

Нова дружина батька одразу зненавиділа дівчинку через її красу та схожість з колишньою дружиною чоловіка. Мачуха всі-

ляко докучала Білосніжці, змушувала займатися тяжкою роботою, не давала можливості навчатися та спілкуватися з друзями. Навіть жадала її смерті, але найгірше було те, що батько Білосніжки ніяк не реагував на страждання тендітної доньки.

Могутній чоловік навіть не намагався допомогти дівчинці, а в усьому підтримував жорстоку дружину.

Саме тому Білосніжка вирішила покинути свій рідний дім ще в підлітковому віці, аби більше не терпіти знущання злої мачухи. Адже терпіти це все дівчина не мала ані сил, ані бажання.

Так почалося самотнє життя юної принцеси Білосніжки. Спершу вона боялась усього в столиці (адже вона перебралася до Києва — пам'ятаєш?), але яскраві та такі привабливі мрії про власну щасливу родину та успішну кар'єру дизайнерки тішили Білосніжку. Понад усе вона прагнула стати відомою творчинєю трендового одягу для юних модниць, що ведуть активний спосіб життя та постійно розвиваються у різних сферах.

Як і в типовій казці, Білосніжка зовсім скоро зустріла своє кохання. Хоча цього вона теж боялася. Адже приклад батька та жорстокої мачухи був далеким до ідеалу. А залишившись одною-однісінькою у великому місті, вона навіть не мала з ким порадитися.

Одного разу, коли Білосніжка вийшла з метро, вона зрозуміла, що загубила свого гаманця. Дівчина розгубилася та не знала, що їй робити... Аж раптом почула, що хтось позаду кличе її... Коли вона повернулася, то побачила хлопця, який стрімко намагався пробігти через натовп біля виходу з метро. У руках він тримав гаманець Білосніжки. Тоді вона зрозуміла, що цей хлопець кликав саме її. Незнайомець підійшов до принцеси, привітався та з усмішкою на обличчі повернув загублений «скарб». Білосніжка подякувала хлопцеві та рішуче попрямувала далі. Вона йшла настільки швидко, що аж захекалась. А коли зупинилася на хвилику, намагалася збагнути, чому навіть не запитала імені рятівника...

Виявилося, що Білосніжка одразу сподобалась юнакові, тож він почав шукати її в соціальних мережах, а коли нарешті знайшов, то вирішив познайомитися.

Сидячи ввечері за ноутбуком, Білосніжка побачила дивне повідомлення у соціальній мережі. Відкривши його, вона зрозуміла, що це той самий хлопець з метро, який повернув їй загубленого гаманця.

Білосніжці ж він здався досить приємним, тому вона відповіла на повідомлення.

Саме так необачність Білосніжки змінила її подальше життя...

Із хлопцем на ім'я Олександр, який є звичайним студентом університету в Києві та мріє стати менеджером фінансової справи, Білосніжка довго спілкувалась у мережі та зрештою наважилась зустрітись.

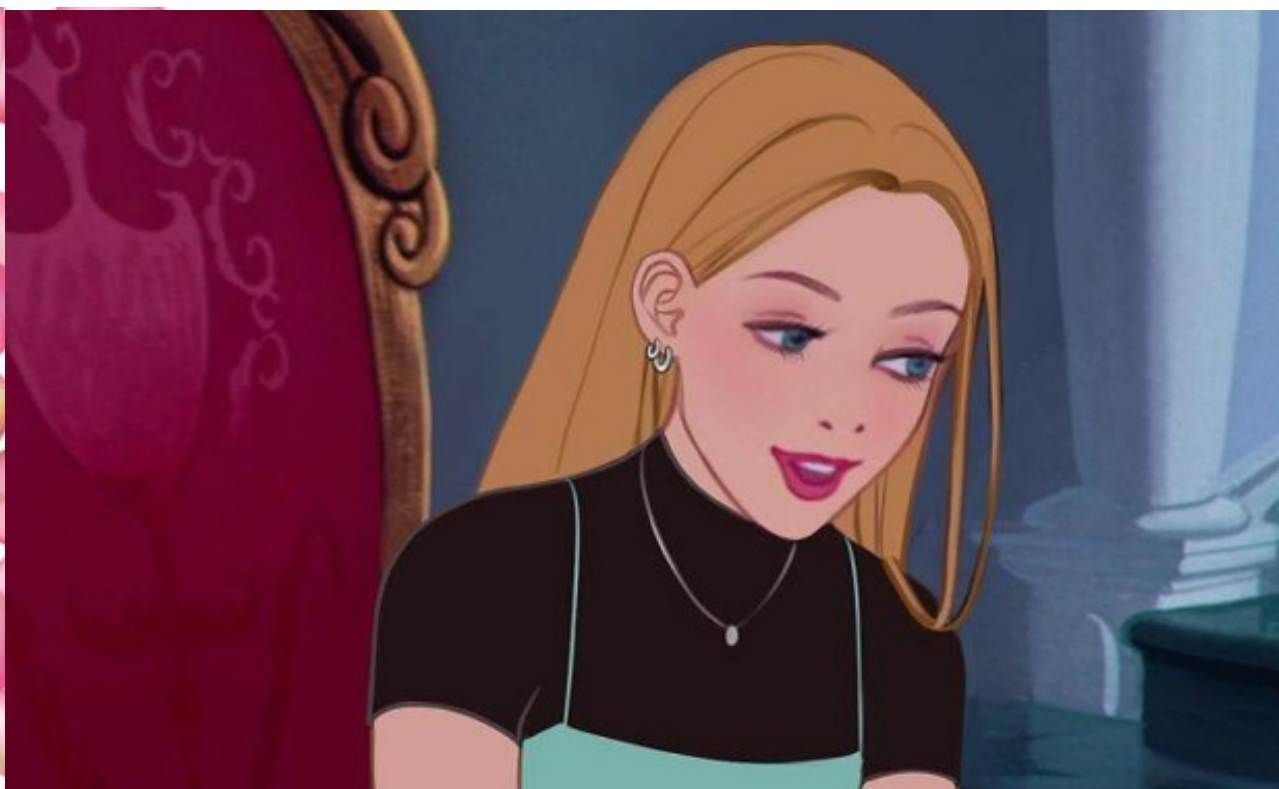
Їхня перша зустріч-побачення була досить незграбною, але надалі вони будуть згадувати цей момент та дуже сміятися із сором'язливості обох...

Спілкуючись та проводячи час разом із Білосніжкою, Олександр закохався в неї та зміг повернути їй радість і «смак» до життя. Кохання виявилось взаємним, і зараз Білосніжка та Олександр зустрічаються.

Щодня вони насолоджуються спілкуванням у соціальних мережах та, звісно, у реальному житті. Часто готуються разом до навчання, обговорюють цікаві для них теми у кав'ярнях та вечорами дивляться сучасні серіали про підлітків та їхнє життя, відпочивають зі спільними друзями на вихідних десь за містом.

Таке наразі життя Білосніжки. А що ж інші дівчата?

Розділ 2

Перейдемо до також відомої, але все ж таки не зовсім... історії Попелюшки.

Мабуть, Попелюшка та Білосніжка мають багато спільного, адже зіткнулися зі схожими перешкодами на власному життєвому шляху.

Попелюшка з дитинства терпіла знущання мачухи та двох її дочок, які мали замінити Попелюшці сестер. Проте сестри так заздрили Попелюшці, що не могли пробачити їй її красу та залицяння хлопців.

Довгий час Попелюшка мовчки терпіла та переживала всі родинні негаразди. Вона постійно працювала та стала служницею у власному домі, а її сестри та мачуха ставили себе все вище за Попелюшку, вважаючи себе хазяйками дому та панянками у житті. Та і Попелюшку спіткало те саме нещастя, що й Білосніжку — власний батько не став на захист доньки, а підтримав нову дружину, не помічаючи страждання Попелюшки.

Однієї ночі, коли Попелюшка гірко, але тихо, щоб ніхто не почув, плакала у своїй малесенькій кімнаті на даху (яку їй виділила мачуха), вона вирішила, що більше не зможе терпіти таке життя надалі та наважилася піти з дому.

Зібравши речі тієї ж ночі, Попелюшка втекла. Вона дійшла до залізничного вокзалу та на майже останні гроші придбала квиток до Києва, де мало початися її нове та щасливе життя подалі від ненависної мачухи та сестер.

Так почалася історія нового життя Попелюшки, яке і лякало її своєю невідомістю та незрозумілістю, але і надавало надію на прекрасне майбутнє, яке вона зможе побудувати самотужки...

Опинившись вранці серед нового міста, Попелюшка не знала, куди їй податися, тому почала шукати перехожих, яких питала про найближчий та найдешевший готель у Києві. Ніхто з незнайомців не зміг їй підказати нічого, щоб підійшло Попелюшці, розгубившись, вона почала шукати, де зупинитися, через Інтернет.

На сайті, де не місцеві люди шукають квартири, які можна орендувати, чи готелі, Попелюшка побачила оголошення дівчини-студентки на ім'я Білосніжка, яка вже довгий час шукає сусідку, щоб жити разом і економити на проживанні. Набравшись сміливості, Попелюшка зателефонувала за вказаним номером.

У телефоні вона почула привітний дівочий голос та зрозуміла, що вона натрапила на гарну людину, яка зможе їй допомогти. Поговоривши, дівчата домовилися про зустріч недалеко від залізничного вокзалу, тож Попелюшка вирушила до виходу та почала чекати на Білосніжку.

Десь через пів години Попелюшка побачила молоду дівчину з чорнявим волоссям та яскравою усмішкою на червоних вустах, яка йшла їй назустріч, та впізнала Білосніжку за фото на сайті.

Дівчата зустрілися та вирішили завітати до бургерної недалеко від залізничної станції, щоб познайомитися ближче та

обговорити всі питання. Вже через декілька хвилин вони обидві зрозуміли та відчули, що стануть найкращими подружками у майбутньому, яке на них чекає. Тож недовго думаючи, Білосніжка та Попелюшка домовилися жити разом та навчатися. Згодом дівчата попрямували до метро та зовсім скоро опинилися на потрібній станції, недалеко від якої була квартира Білосніжки.

З моменту їхньої зустрічі минув рік...

Попелюшка та Білосніжка, як і гадалося, стали найкращими подругами та помічницями одна одній у буденних справах.

Їхнє життя змінилося на краще, чого вони і прагнули, за цей час вони жодного разу не пошкодували про відчайдушний вибір розпочати нове та самостійне життя, в іншому ще рік тому невідомому та чужому місті Києві.

Попелюшка вступила до університету на спеціальність «Соціологія». Пізніше вона почала активно займатися волонтерською діяльністю разом з іншими студентами та всіма небайдужими людьми, що їй не дивно, адже Попелюшка з самого дитинства відрізнялась доброзичливістю, милосердністю та працьовитістю.

Мабуть, у тебе, юна леді, вже виникає питання про те, а чи є в Попелюшки коханий хлопець?

Звісно, що як і всі самореалізовані дівчата, Попелюшка має багато залицяльників та небайдужих до неї хлопців. Адже насамперед вона приваблива не тільки ззовні, а й у душі, що дуже важливо.

Проте Попелюшка поки лише спілкується з одним студентом на ім'я Богдан, який також є волонтером та навчається разом із Попелюшкою. Вони проводять багато часу не лише за навчанням та допомогою іншим, а й за спілкуванням, прогулянками та спільними хобі, яке допомагає відпочити у вихідні дні.

Але... відкрию секрет...він їй дуже симпатизує. Як розгортатимуться їхні стосунки надалі? Можливо, ми дізнаємося про це на сторінках щоденника Попелюшки...а можливо, що вона ще не визначилась, чого саме прагне від коханої людини, яка буде поруч із нею, і тому це питання все ще може залишатися секретом і для самої дівчини...

Як же у житті Попелюшки та Білосніжки з'явилася ще одна дівчина на ім'я Бель?

Бель 3

Бель народилась у невеличкому українському селі, а її батьки були простими селянами. Щоденно її оточували тяжка праця та побут, вона з дитинства була допитливою та розумною дівчинкою, головним її хобі було читання. Дні та ночі Бель могла проводити, не виходячи з батьківської бібліотеки, все читаючи та читаючи нові книжки або перечитуючи старі, підкреслюючи та виписуючи кожную важливу, на її думку, цитату.

Її батьки завжди нервувалися через те, що вона не бачить реального світу за своїми книжками та дописами у щоденниках. Батько Бель вважав, що це погано вплине на її майбутнє. Він вважав, вона ніколи не знайде собі гідного чоловіка, який би міг насправді зацікавити її. Юна Бель ніколи не ставилась серйозно до цього та завжди з посмішкою заспокоювала батька. Її головною мрією було навчатися в найкращому університеті та стати сучасною, цікавою учням вчителькою, аби доносити власні здобуті знання до інших.

Отже, коли Бель виповнилось 16 років, вона вирішила переїхати до столиці України — міста Києва, щоб втілити у життя мрію про навчання в педагогічному університеті.

Батьків дівчини турбувало багато питань щодо переїзду єдиної доньки, яку вони оберігали все життя, мов зіницю ока. Мати та батько не могли уявити, як буде їхня маленька дівчинка жити у центрі великого, а головне — чужого дня неї міста. Адже Бель буде зовсім одна, так далеко від них, і вони не зможуть їй допомогти в скрутний час...

Проте сама Бель ніколи не задумувалась про це. Вона була цілеспрямованою дівчиною, яка знала, чого хоче, та впевнено йшла до мети. Її не лякали ніякі перешкоди, які можуть спіткати її на шляху.

Коли Бель перед від'їздом збирала речі, то пообіцяла батькам щодня телефонувати, писати повідомлення та надсилати фотографії, щоб вони знали, що в неї все добре, і не так сильно нервувалися за її життя в новому місті.

Того ж дня Бель вирушила назустріч новому життю та власній долі, її шлях почався із залізничного вок-

залу. Проте, на відміну від Попелюшки, вона завчасно готувалася до переїзду та знала, де буде мешкати. Тому вона відразу покрокувала до метро та швидко дісталася до дешевого хостелу, де й оселилася. Хостел виявився гіршим, ніж виглядав на фото з сайту компанії, тут вистачало тарганів та не було гарячої води, вночі було дуже холодно та не було кухні, щоб приготувати їжу... Та наша Бель звикла до тяжких сільських умов, тому не дуже засмучувалась з приводу місця проживання.

Звісно, що мешкати тут вона збиралася недовго, доки не вступить до університету та не заробить трохи грошей, щоб забезпечити себе більш комфортними умовами проживання.

Як можна побачити, історія Бель відрізняється від життєвого шляху Попелюшки та Білосніжки, проте вони мають і багато спільного — бажання самотійно жити, розвиватися та бути щасливими.

Тож як же доля звела цих трьох дівчат разом?

Глава 4

Одного літнього ранку Бель ледве прокинулася через те, що цілу ніч провела за книжками та підготовкою до вступних іспитів. Тоді дівчина вирішила піти та трохи прогулятися містом, щоб відволіктися від постійного навчання та читання.

Придбавши горнятко свіжої кави у кав'ярні, розташованій на першому поверсі хостелу, ввімкнувши музику в навушниках, Бель вирушила у свою невеличку подорож Києвом.

Проходячись Хрещатиком, парками та тихими вуличками міста, Бель насолоджувалась яскравим сонцем та фотографувала ті місця Києва, які найбільше їй припадали до душі. Звісно, що всі фото вона надсилала батькам, які вже звиклися з думкою про те, що їхня доросла дочка живе сама в іншому

місті, яке їй подобається.

Переглядаючи карту міста на телефоні, Бель раптом зрозуміла, що перебуває зовсім недалеко від університету, в якому так мріє навчатися обраному фахові. Одразу ж дівчина вирішила піти подивитися на нього хоча б ззовні. Йти довелося довше, ніж Бель очікувала, але це її не спинило, адже ба-

жання побачити університет було надто сильним. Десь через п'ятнадцять хвилин вона вже була на місці та фотографувала заклад з усіх ракурсів, щоб увечері ще раз переглянути фото та надіслати їх батькам.

Невдовзі Бель побачила групу студентів в однакових футбolkах з емблемою університету, які виходили з-за воріт. Вона одразу ж зрозуміла, що має їх про все розпитати, а питань у неї було дуже і дуже багато.

Бель підійшла до світловолосої дівчини, яка одразу привітно їй усміхнулась та привіталась. Цією дівчиною виявилась Попелюшка, яка входила до студентського комітету з питань абітурієнтів, тож Бель розпитала її про всі нюанси вступу та навчання в університеті. Розговорившись, дівчата обмінялися телефонами та сторінками у соціальних мережах, щоб і надалі

підтримувати контакт, якщо у Бель виникнуть певні питання, а Попелюшка з радістю готова відповісти на них.

Через день Бель надіслала повідомлення Попелюшці... і з того часу вони почали активно спілкуватися в чаті.

Так минув місяць, Бель готувалася до вступу, а Попелюшка займалась своїми звичними справами. Напередодні вихідних дівчата, як і завжди, спілкувалися в соціальній мережі та вирішили піти відпочити до місцевого кафе в центрі Хрещатика в суботу.

Зустрівшись у запланований час та в запланованому місці, Попелюшка та Бель проговорили весь день аж до самого вечора. І раптом, ідучи до метро, вони побачили Білосніжку разом з Олександром, які неспішно прогулювались літнім вечором. Попелюшка покликала Білосніжку, помахавши їй рукою, те саме зробила й закохана парочка. Вони підійшли та познайомилися з новою подругою Попелюшки. Трохи поговоривши, розійшлися до своїх помешкань.

Повертаючись додому, Попелюшка розказала Білосніжці детальніше про Бель та запропонувала, щоб після вступу нова подруга переїхала до них, адже квартира була зовсім великою для двох людей. Комунікабельна та товариська Білосніжка була зовсім не проти такої пропозиції від Попелюшки та навіть зраділа, що з'явиться можливість краще познайомитися з Бель, та й жити так буде набагато веселіше.

Коли Бель готувалася заснути у вже звичному для неї холодному навіть улітку хостелі, вона побачила нове повідомлення на екрані смартфона. Їй написала Попелюшка з пропозицією жити втрьох у квартирі. Така пропозиція була неочікуваною для Бель, адже Попелюшка знала її зовсім недавно, вона була так приємно здивована, що не могла навіть швидко відповісти новій подружці. Як же їй набрид цей огидний хостел! Звісно, що вона згодна!

Бель довго не могла заснути тієї ночі, адже розуміла, що її життя змінюється на краще, тепер головне — успішно скласти іспити та вступити до омріяного педагогічного університету.

Того ж місяця на Бель чекали іспити, вона продовжувала невпинно готуватися та не могла думати ні про що інше. Щодня

читала багато книжок та професійної літератури, писала конспекти та проходила пробні тести в Інтернеті, слухала поради блогерів щодо вступу та спілкувалася з Попелюшкою, яка допомагала їй у цьому важливому моменті. Дуже часто Попелюшка приходила до Бель, щоб допомогти розібратися з деякими незрозумілими матеріалами та підбадьорити її, щоб Бель менше нервувалась через вступні іспити.

Коли ж настав той самий час іспитів, Бель прокинулася рано-вранці та впевнено зібралася до університету. Вона більше не хвилювалася, а лише думала про те, що встигла вивчити все, що мала, та знає достатньо, щоб набрати потрібні бали на іспит.

Так Бель склала всі три іспити на відмінно та полегшено видихнула, адже її мрія здійснилася — вона вступила до омріяного університету.

Після останнього іспиту під дверима університету на неї вже чекали не менш щасливі подруги — Попелюшка та Білосніжка. Вони пригостили її шоколадним морозивом та запросили до себе в гості, щоб відсвяткувати таку важливу подію в житті Бель.

Саму ж Бель переповнювало щастя! Вона не просто переїхала до нового міста, не просто вступила на спеціальність, яку хотіла, а знайшла справжніх та щирих друзів, які раділи за неї навіть більше, ніж вона сама за себе!

Прийшовши до квартири, де мешкали дівчата, Бель відчула аромат тістечок, які Попелюшка та Білосніжка приготували для неї, вона розгубилася та не знала, як віддячити їм за такий теплий прийом, а дівчата лише весело розсміялися з того, як зніяковіло почервоніла їхня подруга, та запросили до святкового столу. Пізніше до дівчат завітав і Олександр, який також привітав Бель із вступом та подарував їй букет літніх квітів, які дівчата швидко сфотографували в інстаграм та лише потім згадали, що квітам потрібна ваза з водою.

За жартами й розмовами непомітно проминув час, і ніхто з друзів не помітив, як настав вечір. Попелюшка та Білосніжка наполягли на тому, щоб Бель залишилась у них вдома на ніч і

не йшла так пізно до себе у хостел. Бель було незручно, проте дівчата завзято наполягали, і Бель погодилась.

Подружки провели Олександра, він поїхав до гуртожитку недалеко від помешкання дівчат. А приємно втомлені та щасливі Попелюшка, Білосніжка та Бель лягли солодко спати та прокинулися вже, коли годинник гучно простукав дванадцятую годину дня.

Бель була приголомшена тим, як стрімко змінювалося її життя, проте це не лякало її, адже саме цього вона прагнула — змін, які приведуть її до успіху.

Поснідавши та прибравши кухню після вчорашнього святкування, дівчата вирішили, що Бель має якнайшвидше переїжджати до них. Сама Бель не могла відмовитися від такої пропозиції, адже життя в хостелі було занадто важким у побуті та вона завжди почувалася там дуже самотньою, адже мало хто з туристів, побачивши умови помешкання, залишалися там жити, а ті, хто й наважувалися, то не більше, ніж на декілька днів. Тому питання переїзду Бель було вирішено.

Того ж дня Бель поїхала на метро до свого тимчасового місця проживання, щоб зібрати всі речі. Вона зателефонувала батькам та повідомила про те, що тепер житиме не одна, а з гарними дівчатами, які вже стали її подругами. Мати та батько Бель зраділи такій новині, адже так їм буде ще спокійніше за свою доньку, вона тепер не сама, а серед добрих людей, які завжди підтримають її та зможуть допомогти.

Зібравши всі речі, розрахувавшись за дні проживання в хостелі, Бель покинула його назавжди та направилася до помешкання дівчат, а тепер і її помешкання.

Квартира була просторою та затишною, на підвіконнях, які заливало сонячне світло, стояли горщики з квітами, що висаджувала Попелюшка. На кухні, як і в перший святковий вечір, коли Бель потрапила до дівчат, було чутно смачний

аромат свіжих страв, які вже зранку готувала Білосніжка. Все тут було ошатним, охайним та панувала атмосфера дому. Було зрозуміло, що Попелюшка та Білосніжка були працюючими господинями, які дбали про порядок у домі. Бель відчула себе ніби у п'ятизірковому готелі.

Для Бель Попелюшка та Білосніжка виділили окрему кімнату, як і в кожної з дівчат, у неї тепер була власна кімната. Відчинивши двері до своєї спальні, Бель побачила досить широке ліжко, невеличкий письмовий стіл, полиці для книг, шафу для одягу та велике вікно з прозорими шторами, які пропускали сонячне світло, що осяювало кімнату теплом. Дівчині дуже сподобалась нова квартира та власна кімната, яку вона вже планувала обставляти на свій смак. До вечора Бель розклала

речі по шафах та книжки з зошитами, записниками, щоденниками по полицях, звісно, що в неї було більше книжок, ніж інших особистих речей з собою, адже хобі дівчини тепер мало стати її професійною діяльністю, до якої вона підходила дуже серйозно та відповідально.

Саме так розпочалося спільне життя трьох найкращих подруг, хоча ніхто з них не міг подумати, що все станеться саме так, але кожна з них була по-своєму щасливою та вже будувала нові власні плани на майбутнє та можливості їх реалізації.

Певно, юна леді, ти вважаєш, що життя принцес було надто рутинним та буденним?

Глава 5

Принцеси, як і всі дівчата, мали кожна власні примхи та звички, які доводилось іноді терпіти іншим та пристосовуватися до них.

Ось, наприклад, Бель, проводячи час за книжками та навчанням, дуже часто забувала про прибирання, то в її кімнаті іноді панував справжній хаос із папірців, зошитів, конспектів, безлічі канцелярського приладдя.

Усе це дуже дратувало Попелюшку, яка з дитинства звикла до ідеальної чистоти та порядку, тож кімнату Бель вона жартома прозвала «пилезбірником». Бель не дуже зважала на зауваження Попелюшки, адже вважала, що не має часу на такі дрібниці, як вологе прибирання чи таке довге та незручне діставання пилосмоку з шафи, щоб попилосмочити килим. Бель про себе думала, що все це повна маячня! Згодом Попелюшка припинила «боротьбу» із брудом у кімнаті Бель, але все ж таки, коли Бель покидала квартиру, Попелюшка обережно та потрохи прибирала кімнату подруги, адже для неї такий хаос був жахом!

Та, юна леді, не думай, що лише Бель завдавала клопоту іншим принцесам! Якщо уважно придивитися до Білосніжки та її щоденної ранкової рутини, то можна відслідкувати звичку принцеси проводити години у ванній кімнаті та перед дзеркалом. Звісно, що її дзеркало не було чарівним, як у її мачухи, просто юна принцеса насолоджувалася довгим процесом нанесення макіяжу на своє личко.

Особливо цей процес затягувався перед тим, як Білосніжка мала зустрітися зі своїм коханим хлопцем Олександром. Як і всі юні дівчата, вона знаходила в собі безліч недоліків і тисячу разів перепиту-

вала подруг про те, як вона виглядає та чи не занадто бліді її губи, хоча, як ми знаємо, вуста принцеси від народження були яскраво-червоного кольору.

Можна легко здогадатися, що це дратувало і Бель, і Попелюшку через те, що квартира була хоч і просторою, та не занадто великою. Дзеркал же було лише два, а ванна кімната, звісно, одна. Найбільше клопоту це завдавало все ж таки Бель, адже вона завжди чітко планувала свій час і не витратила його на дрібниці, вона постійно поспішала до університету, на-

вчальних курсів, книгарні чи на презентацію нової книги сучасного українського автора.

Попелюшка ж стриманіше ставилася до звичок Білосніжки та часто допомагала їй вдягатися, ходила з нею по магазинах, щоб придбати нові речі, та іноді після покупки підшивала їх під необхідні мірки Білосніжки.

А чи мала Попелюшка якусь «дратівливу» звичку, яку мусять терпіти інші юні принцеси?

Попелюшка, як ми вже знаємо, займається волонтерською діяльністю, щоб допомагати безхатченкам або ж безпритульним тваринам та всім, хто потребує помочі.

Звісно, що Білосніжка та Бель захоплювалися її небайдужістю, силою духу та пишалися таким хобі Попелюшки, але іноді воно завдавало їм клопоту. Дуже часто в помешканні юних принцес була купа торбин, мішків і клунків з різними речами, певним необхідним приладдям, їжею та водою.

Авжеж, Білосніжка та Бель терпляче ставилися до цього, адже кожна з них також була доброю та милосердною людиною, яка гарно ставилася до інших людей.

Але... іноді купа такого «мотлоху» все ж таки трохи дратувала Білосніжку, яка також із дитинства привчила себе до щоденного прибирання та приготування їжі, тому якщо цей «мотлох» з'являвся на кухні, на якій хазяйкою себе вважала Білосніжка, вона грізно стукала по дверях кімнати Попелюшки.

Це лише маленька частинка щоденних клопотів принцес, які вони вирішували між собою завжди мирно та жартома.

Подруги дуже добре ставилися одна до одної, та й за час спільного проживання занадто звикли до всіх дрібниць і примх інших дівчат, тому всі вони вважали, що важливо завжди йти на певні компроміси, аби всім було зручно та комфортно та кожна почувалася вдома.

Тож, мабуть, юна леді... настав час зазирнути до особистих щоденників кожної з подруг та подивитися на світ та життя їхніми очима, щоб краще зрозуміти мрії, проблеми, переживання, плани та бажання юних принцес, які ззовні можуть здаватися такими схожими, проте всередині такими різними та цікавими особистостями...

Запрошую тебе до світу юних та сучасних принцес, які є твоїми однолітками та живуть у двадцять першому сторіччі, а не шістнадцятому... Ти готова відчувати себе однією з них?

Частина 2

Розділ 6

Почнемо гортати сторінки записника Білосніжки, адже саме вона першою наважилася на сміливий крок, пішовши з дому та розпочавши самотнє життя в чужому та незнайомому їй місті Києві.

Щоденник Білосніжки

«Доброго ранку, мій любий щоденничку!

Сьогодні я прокинулась дуже рано, адже яскраве літнє сонце ніяк не дає мені заснути, іноді це мене аж дратує! Але, з іншого боку, я дуже рада, що на вулиці стало так тепло, що співають пташки... точно! Треба не забути відзняти відео для мого блогу в інстаграмі, розкажу підписникам про ранковий краєвид з вікна та мелодійність співу соловейків!

Що ж, сьогодні неділя, тож треба розписати собі план на тиждень, щоб не марнувати час просто так, хоч навчання вже і немає, я все одно намагатимуся вести активний спосіб життя. До речі, у вівторок я йду записуватися на курси малювання, завжди мріяла відтворювати загадкові картини природи олією на полотні чи просто олівцем на маленькому аркуші паперу (іноді це варто робити, коли так нудно сидіти на заняттях).

А ще на цьому тижні я планую передивитися вакансії, адже мені треба заробити трохи грошей, бо влітку стипендії я не маю, а за проживання треба платити...

Звісно, що я ще не вирішила, які вакансії буду дивитися точно, але думаю, що зможу працювати офіціанткою десь у невеличкій кав'ярні або навчитися майстерності бариста та також влаштуватися у місцевий заклад, не дуже далеко від квартири, бо на метро я не люблю їздити, особливо після того випадку з гаманцем... хоча моя незграбність привела до знайомства з моїм коханим Олександром! Ох, мабуть, що це все ж таки доля нас звела... навіть не знаю, але думаю, що так.

Відчуваю, що сьогодні мені буде трохи самотньо, адже Олександр поїхав на вихідні до батьків, і ми не зможемо піти до кінотеатру чи в музей на нову виставку картин якогось сучасного митця, як планували весь минулий тиждень... дуже шкода!

Попелюшка знову зайнята своїм волонтерством та на два дні поїхала до притулку для безпритульних собак та інших тваринок, яких покидають байдужі люди... ніколи не розуміла і не хочу розуміти, як вони можуть так вчиняти зі своїми домашніми улюбленцями! Мабуть, вони їм зовсім не улюбленці, а ці люди такі ж жорстокі, як і моя мачуха! До речі, вона телефонувала мені вчора, та я скинула її виклик, не розумію, навіщо їй це! Не хочу навіть пам'ятати про неї!

Ой, я вже і від теми відволіклась... я також допомагаю у цій справі Попелюшці, ось у п'ятницю варила цілу каструлю каші для бідненьких покинутих тваринок, які завжди голодні, навіть у цих притулках... бо ці заклади тримаються лише на допомозі волонтерів! Жах! А Попелюшка справді молодець, я дуже люблю та поважаю її за те, що в неї таке добре серце... Насправді пишаюся своєю подругою!

Що ж... треба придумати, чим я сьогодні буду займатися... О! Вчора я бачила крутий рецепт пирога з малиною в однієї з блогерок на кулінарному каналі в ютубі, гмм... можна спробувати його приготувати! Думаю, що дівчата зрадіють такому маленькому сюрпризу, коли повернуться додому!

Забула сказати, що Бель також сьогодні не вдома, а як завжди, десь у своїх книгарнях. Ах, Бель, вона така розумна, але іноді трошки дурна! Невже вона не розуміє, що за своїми книжками та постійним навчанням уже не бачить світ навколо себе? Як вона знайде своє справжнє кохання, якщо ніколи не буде відриватися від зошитів та конспектів?

Мені її справді шкода! Ну чому ж вона ніяк не зрозуміє, що кохання це така важлива річ, яка надає людям ще більшої мотивації та енергії, натхнення та жаги до життя, насолоди та справжнього відчуття щастя, свободи та розуміння інших людей, навколишнього світу та взагалі ще багато й багато чого, ніж постійне навчання та бібліотеки, знову бібліо-

теки!.. А вона мені все постійно каже, що хоче стати якоюсь там професоркою, справжньою педагогинею, досягти успіху в кар'єрі та все таке інше... що ж, це, звісно, дуже чудово, проте... ой, не розумію я її зовсім, маячня якась! Ну хіба ні, га?

Таак... про що я там думала на сьогодні... а, точно, пиріг!

О Господи, та вже ж дванадцята година! Поки я тут пишу та гадаю, що робити, день проходить! А я все ще навіть не зробила ранкову зарядку та не позаймалась медитаційною йогою на новенькому килимку, який, до речі, нещодавно придбала на розпродажі в спортивному магазині, що недалеко від нашої квартири.

Там так багато всього! Мені хотілося скупити весь магазин, правда! Такі гарні пляшечки для занять спортом, нарукавники, наліпки на руку, щоб прикріпити гаджет, якщо займаєшся бігом та слухаєш музику в навушниках, такі яскраві рожеві ролики, а скільки там гарних речей, у яких можна виглядати гарною дівчинкою, навіть коли з тебе в спортзалі піт ллється рікою... ой, матійнко! Так би все й скупила!

А для медитації я завантажила на тому тижні спеціальний додаток на телефон, він контролює час, коли я маю займатися йогою, та сам підбирає мені музику для повної релаксації, щоб дихання було спокійним та правильним під час тренування... Сьогодні свій час йоги я вже пропустила, але все ж таки повернуся до неї пізніше, після того як приготую пиріг за новим модним рецептом з Інтернету!

Але для початку потрібно зайти в магазин, щоб придбати всі необхідні продукти для страви. Ну звісно ж! Як я могла не подумати про це! Всі наші продукти пішли на приготування їжі для притулку, до якого поїхала Попелюшка, аби нагодувати голодних песиків.

Цей гастроном, до якого я збираюся сьогодні піти, трохи далі від нашого дому, ніж спортивний магазин. Він мені теж

дуже подобається. Там завжди дуже смачно пахне свіжою випічкою та хлібом, особливо зранку, а продавчині дуже приємні та люб'язні... О! Я ж можу спитати їх про роботу продавчині в цьому магазинчику! Точно!

Яка гарна ідея спала мені на думку, поки я писала все це до записника! Все ж таки записувати свої думки до щоденника дуже добре! Хоча в мене це виходить іноді дуже хаотично, бо в моїй голові стільки планів та всього іншого! Просто жах! Але ж яка різниця, якщо мені так зручно та комфортно? Ніякої!

Крім пирога та медитації, потрібно ще чимось зайнятися сьогодні, адже так продуктивність мого дня буде не надто великою...

Ну, тоді зателефоную Аврорі, це, до речі, ще одна наша спільна подруга з Попелюшкою та Білосніжкою. Вона дуже гарна дівчина, в неї просто чарівне золотаве волосся, воно так подобається мені! А які в неї гарні блакитні очі, ніби кольору неба! Аврора дуже любить фотографуватися та й взагалі мріє стати фотомоделлю, думаю, в неї це вийде, адже її зовнішність надзвичайна, навіть чаруюча... Ще в неї

є чудовий хлопець, з яким ми також спілкуємося, він навчається на другому курсі в університеті та прагне стати режисером. Я завжди уявляю, що колись він зніматиме Аврору в кіно, хоч вона і каже, що ця індустрія її зовсім не приваблює.

Так ось, зателефоную їй, спитаю, чи не хоче вона сьогодні прогулятися та взяти з собою фотоапарат, бо мені потрібно зробити фотографії історичних місць Києва для майбутнього проєкту в університеті.

Не тільки ж Бель навчатися, мені теж треба! Насправді, я багато займаюся та ніколи не забуваю про навчання, навіть зараз, коли в мене літні канікули, хіба що можу дозволити спати собі до обіду, але це доки не знайду роботу... тоді буду змушена повернутися до чіткого режиму та графіку. Проте... це навіть краще для здоров'я, я читала!

Ну ось, тільки що зателефонувала Аврорі, а вона не зможе

зі мною зустрітися, бо поїхала зі своїм хлопцем до його батьків на вихідні. Вона каже, що в них дуже мальовничий дім недалеко від Києва, тож вони часто там усі разом відпочивають.

Ох, я б теж хотіла мати власний маєток... мабуть, що з великим садом, де повно різноманітних квітів, які ма-

ють такий чудовий аромат весни та літа! А ще й хотіла б мати великий басейн, біля якого б відпочивала з подругами та влаштовувала б гучні вечірки в колі найближчих друзів! А як чудово було б виходити вечорами та дивитися на яскраві зірки, яких ніколи не видно серед нічного неба в місті... адже тут завжди повно різних ліхтарів, машин, яскравих вивісок магазинів та кафе.

Життя поза містом взагалі зовсім інше, там завжди свіже повітря, яке не забруднюють машини, можна піти прогулятися лісом чи сходити до річки в будь-яку пору року, провести час наодинці з собою, помилуватися краєвидами... Перед тим, як переїхати до Києва, я жила в маленькому сільському будиночку, тому знаю, як це — жити не в місті. Проте там мені було жити дуже важко через мою мачуху, яка просто ненавиділа мене та батька, який ніколи мене не захищав від її люті та злості до мене... і згодом я все ж відважилася піти на такий сміливий крок — переїхати до великого міста та почати нове самотійне життя.

Ох, я знову відволіклася від теми, ще й згадала про сумне... але наразі я щаслива, що живу в Києві та ще разом із Бель та Попелюшкою, які стали мені найкращими подругами та замінили родину. Тут я знайшла своє кохання — Олександра, який також постійно підтримує мене та який справді повернув мене до життя після всього жаху, який я пережила, коли була вдома разом із мачухою та батьком.

Ой! Я пишу нотатки до щоденника вже цілу годину! Потрібно вже щось робити та продуктивно провести цей день! Мабуть, почну з йоги, а потім займатимуся прибиранням, піду до магазину, щоб приготувати той самий пиріг... О! Ще й Бель знову не прибрала пил у своїй кімнаті! Ну як із нею боротися? Піду обережно приберу і в її кімнаті, головне не

переплутати ніякі зошити та книжки, бо потім вона нічого не зможе знайти, буде розгублено бігати по всій квартирі та питати, де ж ті її дорогоцінні записи! Ах, Бель! Іноді буває такою смішною!

Отже, бувай мій щоденничку! Я пішла займатися справами, щоб не провести так увесь день за письмовим столом!»

Поки Білосніжка робила дописи до свого щоденника, Попелюшка справді поїхала до притулку для безпритульних тварин та займалася волонтерською діяльністю, аби хоч трохи допомогти тим, хто цього потребує.

Попелюшка завжди планувала всі свої дні у записнику, щоб нічого не забути, в своїй кімнаті вона мала навіть дошку-планер, куди кріпила всі папірці з ідеями та планами на майбутнє.

Вона вважала, що це одна з її найгарніших звичок, тому що для Попелюшки було важливо завжди всюди встигати та не пропускати ніяких подій, пов'язаних із її навчанням, студентським комітетом та волонтерством. Попелюшка мала чіткий графік, коли і що вона має зробити, коли прокидається та коли засинає, коли їсть, коли займається спортом чи навчанням, коли займається хатніми справами, а коли відпочиває з друзями чи просто сама.

У цьому вони були схожі з Бель, адже вона також завжди боялася кудись не вистигнути чи щось пропустити. Бель також завжди все планувала та намагалася все контролювати. Вона була молодшою на рік за Попелюшку і таємно намагалась бути десь та в чомусь схожою на неї, хоча і сама іноді цього не розуміла і не помічала... адже саме Попелюшка, як і Бель, любила навчання, та й уперше зустрілися вони в університеті, а зі вступними іспитами допомагала їй саме Попелюшка, яка завжди підказувала та розказувала все, що було незрозуміло тоді Бель.

Якщо вже ми почали розмову саме про цю юну та сучасну принцесу, яка так любить порядок в усьому і на долю якої теж випали важкі випробування, то, мабуть, настав час зазирнути до щоденника та планера Попелюшки?

Àëàâà 7

Щоденник Попелюшки

«Доброго ранку, мій щоденнику!

Сьогодні я прокинулась о 7:30, як і планувала. Потім я займалася ранковою гімнастикою та пробіжкою на стадіоні, все це зайняло в мене дві години. Після цього я повернулася до квартири та приготувала сніданок за рецептом правильного харчування.

Об 11:00 я займалась навчанням та проєктами для студентського комітету. Я дуже щаслива, що наразі маю можливість співпрацювати з іншими студентами не лише мого факультету, а й усього університету, я рада, що можу брати активну участь у студентському житті.

О 13:00 я займалась плануванням наступного тижня, щоб зробити його максимально продуктивним.

У понеділок я збираюсь піти на тренінг для соціологів та відвідати лекцію відомої у Києві соціологині. Після цього, повернувшись додому, я маю розкласти всі свої речі у шафі по полицях, адже за останні декілька днів в мене зовсім не було часу на прибирання.

У вівторок я планую зустрітися з волонтерами у фонді допомоги людям літнього віку, щоб обговорити проведення благодійного заходу та акції, щоб залучити до фонду благодійності ще більше людей.

Щосереді я повністю присвячую свій день навчанню та роботі над домашніми завданнями в університеті. Також у цей день я часто допомагаю Бель, адже вона лише на першому курсі і не завжди може розібратися з усім, хоча вона дуже ро-

зумна, обдарована та працьовита дівчина, в якій завжди все виходить. Я впевнена, що її мрія про педагогічну діяльність обов'язково реалізується в житті, а можливо, вона і справді стане доценткою чи навіть професоркою в університеті.

У четвер я маю поїхати додому, адже мій батько захворів, а мачуха зовсім не піклується про нього. Він довгий час приховував від мене свою хворобу, аби я не хвилювалася. В нього завжди було слабе серце, зараз він уже майже літня людина, тож хворе місце дає про себе знати. Батько не може ходити на роботу та повноцінно працювати, щоб забезпечувати мачуху та двох сестер, ну і звісно, що інколи, таємно від своєї жінки, він надсилав допомогу мені, грошима чи продуктами.

Тому я обов'язково маю відвідати його хоча б на короткий час, навіть якщо мачуха дуже проти мого приїзду до мого ж рідного дому.

Останній час батько все частіше телефонує мені та каже про те, що дуже сумує за мною та шкодує про те, що не захищав мене від жорстокості мачухи та двох зведених сестер. Йому не вистачає рідної доньки вдома. Я розумію його зараз та і взагалі ніколи не тримала на нього образу чи зла. Мені шкода його, і я прагну допомогти йому зараз як ніколи раніше, адже стан батька мене хвилює надто сильно. Я вже не можу дочекатися, коли приїду до нього та побачу його.

Можливо, мені потрібно буде залишитися там на певний час, щоб доглядати його, поки батькові не покращає й він не повернеться до звичного життя. Не все в житті можна спланувати, є речі та ситуації, які важливіші за будь-які графіки та розписаний режим на дошці, я це завжди розумію.

Сподіваюся на те, що декілька днів, які мені доведеться провести вдома, мачуха та зведені сестри не перетворять на суцільний кошмар, хоча це мене не хвилює, заради свого батька я готова стерпіти будь-які їхні знущання, адже передусім

їду додому заради нього та для того, щоб підтримати його в тяжку хвилину і щоб він знову став здоровою людиною, якою був, скільки я його пам'ятаю.

Після повернення до Києва я обов'язково маю побачитися з Богданом, адже він теж ужедесь місяць був у своїх батьків, які живуть у Львові. Він часто на вихідні чи канікули приїжджає до своєї родини.

Колись ми разом завітали до його сім'ї. В нього просто чудова мати! Дуже привітна та гарна жінка, з якою нам завжди було про що поговорити, ми часто готували разом, ділилися корисним порадами та рецептами, вона разом із Богданом показувала мені цікаві місця Львова... іноді я таємно мрію, про те, що в мене могла бути така сама мама... мені дуже не вистачало материнського тепла з самого дитинства. Його батько працює фармацевтом у місцевій аптеці, справжній експерт своєї справи, якого знає майже все місто, бо він постійно допомагає хворим людям, які до нього звертаються за порадою щодо ліків. А ще Богдан має двох чудових братів, вони близнюки! Августин та Олег ще зовсім маленькі — їм по чотири роки, але вони дуже розумні та активні дітлахи, сміх яких постійно чути вдома. Це так чудово! Я теж мрію про таку щасливу родину, яка житиме в мирі та злагоді, коли всі члени сім'ї переживають щасливі та погані моменти життя разом, постійно підтримуючи одне одного! Це і є справжнє людське щастя!

Отже... я справді давно не бачила Богдана та скучила за ним. Наразі ми просто друзі та студенти-активісти, яких об'єднує багато спільних справ та інтересів. Якщо чесно, він уже давно подобається мені... та і я йому, здається, також небадужа.

Можливо, скоро наше спілкування стане іншим, і ми почнемо зустрічатися... ну, я собі іноді це так вбачаю та мрію про це. Він справді чудовий хлопець, з такої чудової родини, в нього

гарне почуття гумору, він завжди підтримує мене, він дуже добра людина, це і так зрозуміло, адже не кожен може бути волонтером — це тяжка щоденна праця, тут треба бути не лише милосердним, а й сильним духом. У нас багато спільного, це справді так, мабуть, і він, і я зрозуміли це ще давно...

Наразі я розумію, що в мене є почуття до цього хлопця, але зовсім не планувала починати зустрічатися з кимось... Але, повторюся, нещодавно я зрозуміла, що не все в житті можна спланувати та занести до дошки-планера, не все залежить від нас — людей, мабуть, щось та десь давно вирішено за нас.

Нещодавно я читала гороскоп, я взагалі люблю їх та вірю в зірки попри те, що більшість людей скептично до цього ставиться та вважає старомодними «забобонами». Отже, за гороскопом я — Козеріг, а Богдан — Риби. За всіма показниками ми виходимо ідеальною парою, ну принаймні так «підказують» зірки. Сподіваюся, що так і є.

До речі, вчора дивилася цікаве інтерв'ю з американською астрологинею, яка вже довгий час досліджує, як саме зірки впливають на життя людей та як вони можуть підказувати нам шлях, коли ми не знаємо, що нам робити і куди рухатися далі... А я знаю, як це буває, адже колись сама не знала, що робити зі своїм життям і вирішила змінити долю, пішовши з рідного дому та переїхавши до зовсім невідомого та чужого мені міста Києва.

Іноді здається, що це зовсім нереальні речі, які придумують ЗМІ та люди, які прагнуть заробляти на цьому багато грошей чи прославитися, проте в дещо з цього я вірю. Вірю, наприклад, у те що, кожний знак зодіаку справді має характерні особливості, і що кожен знак зодіаку є унікальним, не схожим на інші. Також вірю, що певні знаки мають схильність ніби «притягуватися» одне до одного, бо мають багато спільного, а інші знаки зодіаку навпаки відштовхуються

одне від одного, бо мають занадто різні характери та темпераменти, які не дають можливості бути людям разом та будувати певні щасливі та нормальні стосунки.

Так, повертаючись до мого планування тижня...

Якщо я на наступні вихідні вже матиму можливість повернутися до Києва, то треба буде подивитися в Інтернеті вакансії, які мені підійдуть, адже, як і Білосніжка та Бель, влітку я також не маю стипендії від університету, а за проживання, продукти та всі необхідні речі кожна з нас мусить вчасно платити.

Що ж, мабуть, я вже майже все спланувала, потрібно ще все записати на маленькі кольорові картки та перенести на дошку-планер.

Пішла займатися справами! Маю все встигнути!»

Отже, юна леді, ми мали можливість зазирнути до щоденника Попелюшки. Мабуть, прочитавши записники Білосніжки та Попелюшки, ти вже побачила між ними різницю. Так, вона справді наївна. Білосніжка легше сприймає життєві ситуації та більш життєрадісно крокує вперед, а Попелюшка типова перфекціоністка, яка намагається, щоб усе було ідеально і під її контролем. Але обидві юні принцеси дуже добрі та мають чудові характери, як і їхня подруга Бель.

А як щодо Бель?

Аєàâà 8

Щоденник Бель

«Доброго ранку, шановний щоденнику!

Ой! Ой! Ой! Я згорнула свій файл з конспектом на комп'ютері... зараз, зараз я повернусь! Сподіваюсь, я все встигла зберегти!

Фух! Я тут! Я все зберегла! Ну звісно, зі мною так відбувається завжди! Постійно думаю, що десь щось недоробила чи не зберегла... жах просто!

Так, розпочну свій потік емоцій та думок, для цього ж люди і ведуть щоденники, правильно? Хоча мені і є з ким поговорити, дівчата дуже люблять поговорити, особливо Білосніжка, а з Попелюшкою ми постійно спілкуємося з приводу навчання, але мені дуже подобається все ж таки іноді вести особистий щоденник, а зараз це навіть модно,

всі сучасні психологи в соціальних мережах на свої сторінках рекомендують, до речі, це робити. Саме так ніби виходить і позитивна, і негативна енергетика, а людина стає спокійнішою. Гармонія та спокій є дуже важливими у сучасному світі інформації та постійного шаленого ритму. Не дарма ж Білосніжка постійно займається своєю йогою та медитацією, іноді я про це теж задумуюсь, але навчання важливіше за всю цю маячню. З іншого боку, спорт та рух — це життя! Ох, як же все встигати?!

Отже, вчора я була на презентації нової книги молодії та сучасної авторки з Полтавської області, яка студенткою переїхала до Києва на навчання в місцевому університеті. Вона дуже творча та цікава особистість, з якою цікаво та дуже легко спілкуватися, вона зовсім не вважає себе «зіркою» чи «великою» авторкою, хоча вона справді неординарна та талановита дівчина, таких людей можна зустріти нечасто в наш час, коли всі лише сидять у своїх гаджетах та соціальних мережах, не бачачи нічого, крім них, а особливо книжок чи мистецтва.

Що ж, книга авторки присвячена якраз сучасному поколінню та тим, хто проживає віртуальне життя в Інтернеті та не живе реальністю. Книжка так і називається «Віртуальність — не реальність».

Думаю, що назва говорить сама за себе. Все це справді проблема нашого покоління та нашого сторіччя. Бурхливий розвиток технологій приніс нам багато користі та багато в чому полегшив наше життя, але з іншого боку призвів і до появи багатьох нових проблем.

Особливо це стосується дітей та підростаючого покоління, яке живе соціальними мережами та не знає навіть простого, людського реального життя, яке насправді прохо-

дить повз них... на превеликий жаль. Найгірше, коли це відбувається з вини дорослих людей, коли у батьків немає часу на дитину та спілкування з нею, і вони просто «всовують» її до рук гаджет із мультиком чи мережею та йдуть займатися своїми справами, поки дитина втрачає свій зір та звикає жити віртуально. А потім ми дивуємося, чому діти в такому юному віці так часто хворіють, бувають агресивними чи відстороненими від батьків та соціуму...

Взагалі, мені дуже подобається відвідувати літературні вечори та презентації нових книжок, неважливо якої тематики. Сама атмосфера на таких заходах просто захоплює мене, її неможливо передати, вона неперевершена! А ще на таких заходах можна легко знайти однодумців та цікавих співрозмовників, з якими можна проговорити годинами, навіть не помічаючи, як швидко спливає час...

Нещодавно на одному з літературних вечорів я зустріла хлопця, який читав власні вірші. Я була просто в захваті від його творчості! В кінці вечора я, набравшись сміливості, підійшла до нього, щоб сфотографуватися, він не відмовив мені, і я була дуже щаслива! Пізніше я виклала фото з ним до мережі, і він надіслав мені повідомлення! Виявилось, що я сподобалась йому! Я навіть не очікувала, що отримаю від нього таке повідомлення... я була розгублена та не знала, що відповісти... Він, не чекаючи моєї відповіді, запросив мене до кав'ярні в наступну п'ятницю, його друзі там будуть декламувати власні вірші та вірші відомих авторів. Я погодилась піти з ним, але вже зараз дуже нервуюся з цього приводу...

Сподіваюся, що Білосніжка та Попелюшка допоможуть підібрати мені відповідний наряд та допоможуть з макіяжем. Білосніжка справжня експертка в макіяжі! Тож уся моя надія на дівчат! Цієї п'ятниці я хочу виглядати на всі сто від-

сотків... адже розумію, що цей хлопець, а його, до речі, звуть Олексій, мені зовсім не байдужий...

У мене ніколи не було стосунків чи навіть справжніх побачень, тому я навіть не розумію, як це відбувається, а от книжки або чиїсь поради тут зовсім не допомагають... бо у всіх все індивідуально та складається по-різному, це ж життя, а воно непередбачуване!

Що ж, до п'ятниці ще багато часу, і мені потрібно займатися справами.

Сьогодні варто поприбиратися у себе в кімнаті та допомогти дівчатам на кухні, щоб не засмучувати Попелюшку чи Білосніжку. Потім сходити до магазину по продукти, бо завтра моя черга готувати, адже дівчата будуть зайняті своїми справами.

Ще потрібно повернути книжки до бібліотеки та написати відгуки про прочитану літературу на сайті для тих, хто так само любить читати, як і я.

А іноді я навіть пишу фанфіки, особливо на канікулах, коли немає навчання. Це дуже цікаво та захопливо! Відчуваєш себе справжнім автором, який вирішує долі героїв та наперед знає, чим закінчиться певна історія кохання, справи чи навіть життя певних персонажів. Дуже круто, ще на сайтах, де користувачі діляться власними фанфіками, можна вислухати думки інших людей про твій твір та почути конструктивну критику, взявши її до уваги.

Ще є групи в соціальних мережах, де зовсім різні та невідомі одне одному люди обмінюються літературою та домовляються про зустрічі в бібліотеках чи місцях, де залишать книги, щоб потім їх забрав той, хто хоче також прочитати її. Це дуже зручно! А ще таким способом я знайшла багато нових та чудових друзів у цьому великому місті!

Та я живу не лише книжками та літературою...

Як і всі інші молоді люди, я люблю іноді відпочити в нічних закладах, де грає гучна музика, особливо якщо вона «жива»! Так, так! Мені це дуже подобається! Хоча Попелюшка та Білосніжка сваряться, що я за книжками, навчанням та літературою не бачу справжнього світу, але вони таки помиляються!

Що ж, наразі я з хвилюванням чекаю на вечір п'ятниці... вся моя надія на підтримку та поміч дівчат!»

Ось ми й закінчили читати таємні записи в щоденниках наших любих принцес. А що ж далі?

The End

Післямова

Юна леді, сподіваюся, що ти відчула і себе такою ж тендітною, ніжною, і водночас сильною та цілеспрямованою дівчиною, як наші Бель, Попелюшка та Білосніжка.

Пам'ятай, що принцеса — це не минуле. Принцеса — це ти, це майбутнє. Так, саме ти і є принцеса, а Бель, Попелюшка та Білосніжка — це подруги, які завжди готові поділитися з тобою найпотаємнішим.

Історії, описані в цій книзі, та записи зі щоденників ще не закінчилися. Тому ми не прощаємося з тобою, а неодмінно чекаємо нових зустрічей у наступних томах.

Надихайся та надихай інших бути чарівними, загадовими та казковими принцесами в 21 столітті!

Дитяче видання

Бурдейна Вероніка

Сучасні принцеси

Формат 60x84/16. Ум.друк.арк. 17,67. Тираж 1200 пр. Зам. № 1-130

Видавництво «Войт»,
вул. М. Бойчука, 35, м. Київ-53, 04053
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 357 від 15.03.2015.

ВАТ «Поліграфкнига»,
вул. Довженка, 3, м. Київ-57, 03057
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 218 від
12.10.2000.

